

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De mutuis petitionibus

[urn:nbn:de:bsz:31-315909](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-315909)

In libello qz non est de vera materia actōnis et ideo re-
 fruantur post lit. contest. et tunc qz medi' pbabit obtine-
 bit. L. de pba. l. exceptionē. et de pba. c. ex lris. et c.
 l3. in si. sufficit qz creditor petat qz mutauit et idem
 p omnia hic Jo. an. et ex pōitio singulariter nō plu-
 ra pmo qz libellus nō ē admittendus si cā expōsa non
 cōcludit de iure l3 ex aliqz incidētī possit iustificari nisi
 illud accidēs exprimat. Ideo dicit Jnn. b. et hosti. p.
 cum qz si ep̄s petat aliquod ep̄ale ius ab ecclesia quā
 cōfiter exemptam talis libellus admittendus non est
 nisi talē causam exprimat que ad b. sufficiat puta qz il-
 lud p̄scripsit de p̄scrip. auditis. vel illud in exemptōe
 fuit exceptum. de reli. do. c. cum venerabilis. et aliud
 simile qd sufficiat. idē in citatōne nō. idē Jnn. in. c. ex
 pte abbatis. d. priu. vbi dicit libellum non admittē-
 dum si causa expōsa non ē sufficiens et idē bar. in. l. i. ff.
 de edē. Nota scdo libellum sufficere cōcludere in
 specto iure cōmuni generaliter nō aut ē necesse expri-
 mere et iustificare ex causis specialibus seu ex iure spe-
 ciali et singulari qd pot' p̄mittit solēnitatem act' s̄ b.
 referat in p̄cessu et actus in libello positus p̄mittit
 solēnitē explicat' et idē voluit bar. in. d. l. i. et ideo pe-
 to prelato satis est exprimere causam mutui nec est
 necesse exprimere qz pecunia est versa in vtilitatem
 ecclesie v' qz canonicis consentiētibz hec enī pbabū-
 tar in p̄cessu. Idē si peto ratōne testamēti nō ē neces-
 se dicere qz fuit solēnitē agitatum quia p̄sumitur. s̄
 sic de similibz. Tercio nō qz libellōni sufficē causas
 agēdi exprimē nec tenet excludē exceptōes qz possent
 reo competē puta qz non fuit sibi satisfactum v' p̄-
 scriptum vel qd simile. si tamē actor poneret exceptio-
 nem legitimam rei et ipam non tollerēt allegando ali-
 quid non ē actor audiēdus puta si diceret peto. x. qz
 mutauit et mihi es obligatus non obstante pacto de
 non petēdo quod feci nam ex hoc appareret libellum
 iniustum statim enī narratis in libello contra libellā-
 tem v' l. cum p̄cium. L. de libe. cā. et in. c. examina-
 ta. de indi. facit quod nota. Jnn. in. c. i. de offi. iudi-
 et. c. ad decimas. de resti. spoli. l. i. vi. Causa enī appa-
 ret iniusta ex quo dicit se fecisse pactum de non petē-
 do nec aliter enarrat. et ideo debet addicere aliud tol-
 lendo vel quia tunc erat minor vel dolo inductus vel
 quid simile et tunc admittēretur libellus. facit qd nō.
 p. glo. in. c. i. de offi. dele. l. i. vi. et qd nō. doct. in. c. ca-
 pitulum. et c. olim. de rescip. Alterius quero qd
 si ep̄scopus petat ius ep̄scopale quia ecclesia est sita
 in sua dyocesi et reus dicat libellum non admittēdū
 quia statim est paratus ecclesiam probare exempt' s̄
 dicant Jnn. et hosti. libellum admittēdum non ob-
 stante tali exceptōe vt fiat litis contestatio et probatō
 exemptionis differatur i principali vt probatur. s. ti-
 proxi. c. ex parte. de li. contesta. c. i. l. i. vi. nisi malicia
 actoris esset notoria cui non esset indulgendum scdm

eos. v' j. qui ma. accu. poss. c. significante. Nota
 ex hoc duo. primo qz exceptio peremptoria non debz
 admitti ante lit. contesta. etiam si probatio offeratur
 incontinenti et sic ampliari debet. c. i. d. li. contesta. l. i.
 vi. quod intellige vt statim subiciam Nota secun-
 do qz quando exceptio peremptoria est notoria non
 spectatur necessario litis cōtestatio sed potest opponi
 ante et sic limita. c. i. de li. contesta. l. i. vi. et idem tenet
 Archy. in. c. vt certa. de elec. l. i. vi. Jo. an. post Job.
 mo. et archy. in. d. c. i. nam ex quo ius competens reo
 est notorium non debet iudex pati causam venire in
 iudicium in. c. quoniam. de si. p̄simo debet iudex la-
 cerare libellum quia apparet de iniusta causa petēdi
 vt nō. Jnn. in. c. i. de offi. vicari. facit. l. i. ff. si mēst.
 fal. modum dix. et idem videtur velle spe. nisi d. excep-
 tione constat per instrumentum de qz vide in spe. in ti-
 d. excep. s. edicto. v. sed an reus. et v. vt autē et quod
 nota. in. c. super litteris. de rescip. Ultimo vltra
 doct. hic quero quid si in libello exprimitur vna cau-
 sa et probatur postea alia dic qz succumbet actor. de-
 bet enim libellum iustificare ex causa deducta et non
 ex alia et hoc tenet Jnn. in. c. ex parte de priu. et bar.
 in. l. i. ff. de eden. facit. l. i. ff. si mēst. fal. modum dix. et
 ab abbat. ff. de insti. optime facit. c. abbate sane. de
 re iudi. l. i. vi. exprimendo enim vnam causam videtur
 illam duntaxat et nō aliam in iudicium deduxisse vñ
 respectu alterius opus est noua interpellatione vt in
 c. abbate sane. sec' in demonstratōne rei petite h' enim
 illa sit falsa non per hoc corruit libellus ex quo p. alia
 potest apparere de re petita alias secus. facit ad hoc
 l. cum tale legatum. s. falsam. ff. de lega. iij.

De mutuis petitionibus

Continuatur hec Rubrica. ad precedentē hacfor-
 ma. Supra visum est in precedenti Rubrica. de libel-
 li oblatione sed quia plerunqz libelli porriguntur ab
 vtraqz parte et sunt hinc inde mutue petitiones et di-
 bitantur de modo et practica procedēdi. Ideo cōpe-
 tenti ordine annectit compilator hunc titulum de ma-
 teria habetur in decreti. iij. q. viij. cuius in agēdo.
 Quero pro declaratōne rubricę. quid dicatur mu-
 tua petitiō respondeo qz p̄uentio ex pte actoris et reco-
 uentō ex pte rei nam reconuentio est scda p̄uentio sunt
 g. due petitiōes. cū g. petitiō fiat ex vtraqz parte recte
 appellat' mutua petitiō Et aduerte qz mutue petitiōes
 p̄nt dici nō solū qñ petitiō rei deducit' p. vñ reconuen-
 tionis sic capit' b. v' etiā qñ deducit' p. vñ p̄uentiōis vt
 qz inchoatur scda qñ p̄ma ē quasi in fine tunc enī nō
 possunt simul tractari et vna sententia terminari. ideo
 non est p̄prie reconuentio. et habet tunc locum regula
 qui prior appellat prior agat vt. l. q. prior. ff. de iudi.
 hec pbantur in. c. ij. i. v. nos aut de ordi. qz. Abbas

*In me qz parte actō notoria
 no d' iudex p̄qz enī p̄tē
 ne iudex p̄mo d' iudex
 lazarare libellu qz appoz
 d. m. supra en petendy*

*Quid si in libello expō
 mit' p̄m in p̄ba p̄p̄a
 alia*

Quid dicit' mutua petitiō

Cui p̄oz appellat' p̄oz agat

assignetur reconueniatur ar. ff. si cer. pe. l. lecta. et de elec. officij. et hoc fuit opi. 230. et Accur. in autentica et consequenter p. qua facit. ff. de libe. causa. l. si. r. l. de par. l. nihil. Alij autem dicunt et in hanc partem videtur declinare etiam Inno. q. vsq. ad finem etiam sine protestatione reus potest reconuenire sed tunc non simul proceditur in utraque lite. nam si negaretur reconuentione post li. contest. sequeretur absurditas in Inno. q. actio litam quam mouit p. et pendente de alia re sub nullo iudice poterit conueniri qd valde est absurdum Quid enim si de iniuria q. lite pendente contingit vel alia actio cui reconueniat certe q. de nouo emergunt consilio indigent de offi. dele. c. infirmate. de iura. calum. c. ceter. Item q. causa imo veri? infamia est abstulisse huic reo iudices ordinarios actoris coram quibus reus actor conuenire potest non alium. sed illum coram quo conuenit subrogasset Item in antiquo iure sed de sen. et interlo. om. iudi. l. pa. p. ianuis. l. si indistincte. cuius in agendo. q. sequit arbitrium cum contra se iudice habere non dedignetur ita q. non facit mentionem de litis contestata. q. simplr illa lex est intelligenda. ij. q. v. consulisti. Si autem prestat nihil facit protestatio nisi q. tunc indubitate reus q. post li. contest. in continenti possit reconueniri. host. tenet contrarium. dicit enim q. li. contest. non est locus reconuentioni nisi prestatone premissa nec mouet cum rationes supius allegate p. Inno. facit enim hosti. q. li. contest. coram vno iudice non potest actor coram illo vel coram alio conueniri nec reputat absurdum si imputari reo q. ante lite contestata reconuenire iud. prestatari debuit ar. de ser. no. or. c. l. Nec reputat absurdum q. differatur actio noua ex certa causa. s. vt maior absurditas emittet videlicet nec coram diuersis iudicibus eodem tempore agat. de rescrip. c. si. nec infamiam reputat huic reo subtrahere ordinarios actoris ad tempus cum imputandum sit illi reo qui non conuenit antequam conueniret et subueniendum sit illi q. vigilauit. de appella. vt debet. ff. de bis q. in frau. credi. l. pupillus ad finem cum ergo natura iudicij non patitur q. taliter reconuentione fiat si ex ea suspicatur petitio non reputat hoc absurdum cum ex causa necdum suspendatur sed princeps q. iure suo sine culpa. ff. de i. c. quoniam. §. si vero aliter. Nec ob. fm. cum q. in ant. non dicit de li. contest. satis enim est q. ibi dicit in eodem negotio. i. iudicio q. vocat mixta conuentionis et reconuentionis exaiatio q. bene elucidat in ant. de exca. §. sanxim. Ideo si q. obnoxium habere arbitratum cum qui conuentiones optulit non apud alium iudicem sed apud eum q. mox conuenire potest et amdeus esse iudicem in utroque iudicio quasi dicat caueat sibi reus q. ab initio vocatur et intra se d. liberet an in aliquo actor teneatur sibi q. si putauerit a principio ante principium teneatur. i. ante lit. p. s. de offi. dele. super questionum. §. intentionis. r. l. de iudi. l. rem non nouam. primo responso. vel etiam statim post li. contest. protestatione premissa libellus

De nouo emergunt consilio indigent

Subueniendum est illi q. vigilauit

Reus non potest ab initio conueniri nisi si putauerit a principio ante principium teneatur

reconuentionis reus offerat et sic vicissim contestatur litem et ideo sit iudex utriusque iudicij q. idem negotium contestat et est valde non. fm. cum q. predicta ant. altero non contenta dicit mox a principio inuicis q. reconuentione non sit ultra li. contest. protrahenda. dicit enim q. li. contest. nulla protestatione premissa non est locus reconuentioni sed si iudex coram quo lis est contestata utriusque partis sit ordinarius coram eo locus non reconuentioni sed conuentioni existit. nam reconuentioni locus non est ne fiat preiudicium principali questionum et ipsas differri contingat. ppter naturam reconuentionis que h. q. simul tractent et diffiniant vt b. r. ff. de iudi. l. q. prior. ff. in modum puentis sic etiam ppetua sit iurisdicatio ordinarij et hoc nisi obstat alia exceptio vti ppetuato: lit. contestata mutua vice puenit non aut reconuenit. ff. de ppen. l. si in rem. r. b. v. fm. cum q. actor et reus sunt eiusdem fori alias post li. contestatam ne ppetuati non reconuentioni sit locus. s. de iudi. c. si. r. tenet hos ad ea q. non in summa. c. si. r. q. v. si nungl coram ordinario hac opi. hosti. qua posuit glo. nra in prin. tenet Alla. Hof. Tan. Jo. mo. in de re. dispedia de rescrip. li. vi. Jo. an. b. et clarius in de sepe. de. signi. in glo. in v. exordio. dicit enim q. ad hoc q. sit vera reconuentione oportet q. fiat ante lite contestatam vel statim post vt non. Accur. in. d. aut. r. consequenter. r. in d. §. sanxim. vti dicit in. d. glo. b. tenendum q. h. quando dociq. reus possit conuenire actori durante iudicio non tamen illa conuentione habebit vim reconuentionis vt. si simul tractent et finiant nisi fiat in iudicio vt dicit in eadem aut. r. in. d. de sepe. Sed aduerte q. Jo. an. non dicit re explicat mente sua nungl habebit vim reconuentionis salte q. ad effectum iurisdictionis. rogatiuam vt. durante iudicio post li. prestatam possit fieri reconuentione coram iudice alias non respectu actoris sed respectu delegati hic allegando dicit posse dici q. actor conueniri non potest coram delegato post lite contestata. sine nouis litteris. p. d. c. dispedia. §. reus q. q. d. etiam tenet b. Jo. Lal. r. dicit sic se obtinuisse in facto qd est valde non. vnde eadem ratio idem videtur sentire in ordinario et sic q. ista privilegia reconuentionis sunt inseparabilia. r. hoc clarius q. alibi sentit Jo. an. in addi. spe. in ti. de reconuen. §. i. v. sed nunquid coram ordinario. vbi concludit q. aut procedat conuentione quo ad effectus rogatiuum oportet q. fiat coram iudice allegat statim iura superius all. per hosti. nec obstat si dicatur q. dispedia. probet contrarium in eo q. dicit q. poterit conuenire durante eodem iudicio si litteras maluerit impetrare quasi hoc ponatur in sua optione an velit conuenire durante iudicio sine lris an lras impetrare quia vbi si maluerit respicit tota eorum simul vt sic sit sentis q. poterit reconuenire sine lris et si magis voluerit impetrare subaudi q. sic reconuenire poterit b. eodem durante iudicio hosti. b. intelligebat illud. c. cu ante li. contesta-

fuerat. pte status Jo. an. hic aliter responder q nō ob
 stat per lram reconuentionis quali dicat eodem duran
 te iudicio an li. cōtesta. p̄t reconuenire t̄ postea conueni
 re t̄ ista sunt valde diuersa nā in p̄uentione nō ē necesse
 q̄ vna lra terminetur cum p̄ncipali scias in reconue
 nitione J̄tē sublata appellatione in rescripto in reconue
 nitione non poterit appellari. J̄. c. p̄. secus credit i p̄uen
 tione J̄tē q̄ illd. vbi p̄uentionis positū in. d. c. dispēdia
 potest respicere fm̄ cum verbum litteras cōtra cū t̄.
 vt sic post li. cōtest. non possit actor conueniri corā de
 legato sine nouis lris. t. s. dixi opi. glo. nostre t̄ J̄n
 no. t̄ vincē. Fran. Arby. in. d. c. dispēdia. t̄ guil. i
 spe. in. t̄. de reconu. s. sequitur. t̄ bar. in autē. t̄ conse
 quēter. t̄ do. an. b. monēt bar. q̄ ratio reconuentionis
 inducta p̄ reo cōtra actorem vt. s. habeat cum in iudi
 cem in defendendo quē dicit in agendo p̄cedit etiam
 post li. cōtestationē. Nec obstat si dicat hoc repugna
 re nature reconuentionis cū nō potuerūt simul tractari
 si sit post litem contestatam maxime p̄pe conclusionē
 q̄ dicit ipe hoc q̄ simul tractent respiciat fauorem re
 conuentionis. Aut ergo vult vt i re? vtroq̄ p̄uilegio.
 scz. proगतio vt q̄ simul tractent et o3 reconuenire a
 p̄ncipio. aut hoc facit post li. p̄f. t̄ tū habebit p̄uile
 giū. proगतio t̄ erit ista si vera reconuentione fm̄ cū q̄ si
 mul n̄ tractantur s̄ appellat reconuentione q̄ alias iudex
 nō ē cōpetens respectu actoris t̄ sic apte sentit p̄tra
 opi. Jo. an. q̄ ista p̄uilegia sint sepabilia J̄tem scdm̄
 do. an. per iura antiqua nō erat inuentum p̄uilegium
 simulandū. p̄cessus t̄ poterat fieri reconuentione quo ad
 finē prorogatiū ne actor designet t̄. que ratio pun
 git quando amq̄ reconueniat. autē. t̄ consequēter. corri
 git quia artat reū ad reconueniendū incōtinenti corā
 eodem iudice vbi antiquitus nō artabat. et si vult re?
 q̄ simul. p̄cedat artat ad reconueniendū incōtinenti lex
 autē cū papinianus que dabat primū p̄uilegiū non
 corrigi in h̄ vide autē. solū artat ad reconueniendū in
 continenti quando vult vt p̄uilegio simultanei. p̄ces
 sus non autē quo ad. proगतio in iurisdictionis s̄ stat
 lex antiqua que non debet in h̄ corrigi fm̄ cum cū cui
 tanda sit iurium correctio t̄ nō cauillando litterā. ca
 sus ē fm̄ cum in. d. c. dispēdia. q̄ non artat reconue
 nientem nisi eodem durante iudicio q̄ verbum cum
 possit determinare duo sequentia sic est intelligendū
 vt. ff. de vul. l. iā hoc iure. t. l. si legerarius. s. si. ff. de
 leg. iij. opinionem cōtrarias q̄ debeat fieri in ipso litis
 exordio t̄ h̄ do. Car. t̄ cum sequor t̄ coadiuuo p̄mo
 per. d. de sepe. vbi t̄. nullam faciens mentionem d̄
 simultanei processus p̄uilegio simpliciter dicit q̄ si
 re? aliquid dicere voluerit est in ipso litis exordio pe
 titio fienda ad idem autē. et consequenter. L. de sen.
 t̄ interlo. om. iudi. que dicit q̄ si reus vult p̄pulsare
 actorem statim quidem hoc facere debet nam et si in
 simul conuentione t̄ reconuentione nō tractet nihilomin?

rens reconuentionis diceretur propulsare actorem quod
 facere non potest nisi statim vt ibi dicitur ad idē tex.
 in autē. de excep. s. sanximus. vbi dicitur q̄ si q̄s ob
 noxium arbitratur habere eum qui contra se. conuen
 tionem exposuit non apud alium iudicem s̄ apud eū
 mox a p̄ncipio t̄. ad hoc iste tex. in verbo inconti
 nenti vnde cum cōmuniter hec iura exposcant recon
 uentionem debere fieri in litis initio fm̄ ea debet alia
 iura. interpretationem habere vnde dico q̄. l. papini
 anus nō. corrigitur per autē. et alia iura sed cum sim
 pliciter loquatur de reconuentione debet intelligi fm̄
 predicta quando sit incontinenti per rationes quas
 subiiciam. et primo quia licet degerit iudicem ad ali
 quod tempus non tamen ad longū. quid enim si im
 petrauit delegatum prope dyocēsim rē valde distan
 tem a sua dyocēsi putans de facili expediri propter cau
 sam rē. t̄ idem in ordinario rē quem ad remota loca
 adiuu corā quo non possit procedere reconuentione post
 litem contestatam sine suo maximo p̄iudicio. J̄tem
 iurisdictione progata in reconuentionis actu est accesso
 ria ad iurisdictionem habitam in causa conuentionis
 que obtinet locum p̄ncipalem durante causa recon
 uentionis que est accessoria. vnde videtur cōtra iuris
 regulam vt finita causa conuentionis que obtinet locū
 p̄ncipalis duret causa reconuentionis que est accesso
 ria cum sublato p̄ncipali t̄. vt in regula accessoriū. d̄
 re. iur. l. vi. et quod nota. in. c. debitores. de iur. iur.
 Eld. c. dispēdia. respondeo q̄ non est absurdum nec
 nouū vt idē verbū ad diuersa relatū diuersos habeat
 intellectus. simile in. c. ab excoicato de rescrip. vt cum
 refert ad verbum reconuentionis intelligatur q̄ fiat a
 p̄ncipio cum vero refertur ad verbum conuentionis
 t̄ ad impetrationem litterarū intelligatur. put sonat.
 nam promptum est iura iuribus concordare vt in. c.
 cum expediat de elec. l. vi. t̄ maxime hoc est tenendū
 cum ille. s. non veniat i fauorem rē sed potius contra
 restringendo eius facultatem vt durante eodem iudi
 cio nec per viam reconuentionis nec per viam con
 uentionis sibi liceat actorem coram alio iudice pro
 pulsare non ergo debet operari contrarium effectum
 vt laxet habenas reconueniendū indistincte durante
 eodem iudicio contra alia iura que exigunt hoc sta
 tim fieri debere ar. regle quod ob gratiam de re. iuris
 libro. vi. et. l. quod fauore. L. de legi. et hec confide
 ratio iudicio meo multum restringit et vsus fuit pa
 pa ibidem illo verbo generali durante iudicio t̄. ad
 ostendendum q̄ q̄dū durat iudicium non licet reo
 actorem conuenire per nouas litteras vel reconueni
 re corā eodem iudice quasi postea liceat ipetrare ad
 alios iudices vide dūtaxat voluit ibi. puidere papa

*Videtur q̄ in p̄ncipio
 quod dicitur q̄ obtinet locū p̄ncipalem
 opulis dicitur in p̄ncipio
 q̄ accessoria in p̄ncipio
 p̄ncipali*

*Ad p̄ncipio ad dūtaxat
 dūtaxat q̄ p̄ncipali*

Si in aliquo dicitur dicitur in ipso litis exordio

actori in reconventionis actu sicut pnderat reo i puen
tione cōtra actorē vt in prin. illius. c. nō g̃ voluit indu
cere ut indistincte liceret reconuenire actorē eodēz du
rante iudicio q; sic pnderet ptra actorēz cui cōtrariū
intendit et maxime h̃ p̃ p̃ pal. de sepe. vbi ponit ius
nouissimū et concordat cū autē. r. h. c. r. loquitur per
verba necessitatina vt ibi patz et hec sufficiāt q̃ ad istū
difficile articulū et vide de h̃ aliq̃ per Jo. an. in. d. c. ij
de ordi. cogni. Ultimo hec gl. p̃mo colligit ar. ex
tex. q̃ frustra petit q̃s debitas q̃ quod d̃z non impen
dit et all. Alinc. cōcor. demū allegat quinqz cōtraria
et sol. tū vltimū cōtrariū de. l. i. l. de p̃pē. vbi con
tra repetentē depositū non admittitur cōpensatio de
biti dicēs q̃ illud ē speciale in deposito. Ad alia con
traria vide in Jo. an. q̃ etiaz sunt specialia i salmati
cis intrusis et excoicatis q̃ non cōueniunt et cōueniri
p̃nt. s. de iudi. c. intelleximus Et. ij. exponit tex.
et remittit ad nō. in. c. dilecti. de iudi. et dicit ibi ple
ne dixi et in. c. exaiata eo. ti. Glo. in. v. incontinēti
multipliciter exponit h̃ verbum incontinēti et quo ad
hoc. c. dicit vt plenissime dixi sup glo. i. et nō. hanc gl.
iuncto tex. de significato huius dictionis incontinēti
nō enim exigit actū fieri in eodē temporē momento et
de hac dictione et silibus et mox statim et sic de silibz.
vide glo. in. c. q; p̃pter. de elec. r. xx. q. ij. si in q̃libet
et bar. in. l. i. ff. de iudi. sol. et in. l. i. ff. d̃ v. obliga. et cō
clude q̃ vbi aliud nō exprimit relinquitur arbitrio iu
dicis quādo d̃z fieri incontinēti. ar. in. l. ratum. et i. l.
dicimus. ff. de solu. et in. l. si peculium. ff. de sta. li. fa
cit de cōse. di. v. nunqz. et q̃d̃ ibi nō. Tenio ad gl.
pe. q̃ opp. cōtra tex. de. c. sup spoliatione de or. cogni.
vbi non admittit reconuentio so. cōtrariū loquit quā
do q̃s agit possessorio et reconuenit petitorio quod sic
r̃ non pot in fauorez spoliati et odium spoliantis h̃ si
actor ageret possessorio et reus vellet cum etiaz reco
nuenire possessorio bene admitteret reconuentio vt ibi
Idem si actor ageret petitorio nam posset reconueniri
possessorio vt in. c. ij. de ordi. cog. Nota gl. que vult
in summarijs habere locum reconuentionē q̃n̄ ambe
cause sunt summarie. Idē quando ē vna summaria et
alia plenaria nisi aliud obstat vt odium spoliantis fa
uor spoliati Jo. an. hic sup tex. post Inn. sentit oppo
situm. dicit enim notandz q̃ vbiqz habet locum
summaria cognitio non habet locum reconuētiō nisi
p̃silijs summarie cognitionis q; cum conuētiō et reco
uētiō sint simul tractande ubi vna requirit plenam di
scussionem alia summariam restat q̃ sine alteri pre
iudicio simul tractari non p̃nt cum vna acceleratōem
exigat. alia longiores dilationes exposcat. et idē ho
st. sed Jo. an. remittit ad nō. per se in de. sepe. de v.
sig. in glo. in v. quod requirat. et ibi distinguit q̃ aut
ordinarius vel delegatus cognoscit de causa in q̃ de
sui natura summarie proceditur et tunc sit locus opi.

frustra petit q̃s debitas qui
de sepe

Summario reconuentionis
quomodo habetur in p̃nt

arguunt
mox
statim

Qui quis agit possessorio
reconuenit petitorio hoc fuit
et sic per am fauore spoliati

9

Inno. et sequacium vt qualitas cause reconuentionem
impediat. aut delegatus virtute cōmissionis in causa
in qua alias plena cognitio requirit summarie p̃no
scit. et tunc subdistinguit q̃ aut papa proprio mon
tollit substantialia et tunc idē quod. s. At ad peti
onem impetrantis et tunc ar. c. sepe. r. l. vltima. L. de
fruc. r. li. expen. videatur eē remissa plenaria cognitio
etiam in causa reconuentionis et pro hac distincōe ad
duat. c. si motu. p̃prio. cum sequenti. de preben. li. vi
Bar. in autē. et consequenter tenet q̃ etiaz in summarijs
h̃z locum reconuētiō. p. l. ff. et hec. s. nō solum. ff. d̃ p
cu. vbi in causa damni infecti h̃z locum reconuētiō et
tamen illa est summaria vt in. l. i. ff. de dam. infect. et
concludit duo membra q̃ aut vtraqz est summaria et
tunc non est dubium atz possunt simul tractari. At
p̃ma est summaria et scda plenaria et adhuc habet lo
cum reconuētiō h̃ non tractabunt simul hoc en̄ vt si
mul tractent fuit inductum in fauorem reconuentionis
et huic fauori potuit remouere ipse et hoc dicit bar. p̃
sequendo opi. suam quā. s. recitauit in glo. i. p̃an. d̃
lia. in de. sepe. et in. c. eius in agendo. ij. q. viij. dicit
ponderandū q̃litatez iudicij summarij an sit summa
rium tantum quo ad dilatores breuiorez et iudicij or
dinaria. et tunc reconuentionis a conuentione suscipit
p̃uilegiū vt sic summarie p̃cedatur etiaz in causa reco
uentionis. facit. j. c. p̃xi. et ratios ibi posite i tex. At
causa ē summaria quo ad decisoria vt q̃ admittunt
leniores. p̃batōes vt iuramenti vel similes. nam quo
dam sunt cause summarie quo ad p̃batōes in quibz
quandocqz sufficit iuramentū q̃nqz vnus testis d̃ qui
bus in spe. de offi. iudi. s. i. l. de bis qui ad ec. p̃ho.
l. p̃senti. r. l. thefaunus. ff. de edi. re. et p̃ bar. in. l. i.
de preto. stipula. et plen? in c̃tra. ad reprimentam. et
aliqd̃ in. c. nup. de testi. et tūc iste cause nō adequatur
virtute reconuentionis quia fieret magnum p̃iudicium
in altera causa quod non est dicendum. et hec vba nō
et multum mihi placēt. do. an. inuoluit multum hanc
materiam multa p̃sequēdo. breuiter ego concludo cō
prehendendo mentem pau. et do. an. q̃ aut ambe cau
se sunt pariles seu equales ex earum natura vel acci
denti puta ex modo impetrandi et tunc indubie pro
cedit reconuentionis et simul tractantur vt. j. c. p̃p̃ri. r̃i
etiam dicam Quid si motu proprio papa scripte
nunquid in causis pariter summarijs habeat locum
reconuentionis vt aperte probatur in de. sepe. de vbo.
signi. et in preall. s. nō solum. At cause sunt d̃uer
se nature vt quia vna summaria alia plenaria nec sunt
adequate ex modo impetrandi et tūc si esset vera opi.
bar. et aliorum q̃ ista p̃uilegia eēt separabilia videli
cet q̃ haberet locum reconuētiō absqz eo q̃ simul tra
ctentur cause et tunc procedit opi. bar. q̃ habeat locū
reconuentionis quo ad prorogationem iurisdictionis sed
non quo ad hoc vt cause simul tractent sed quodlibet

tractabitur fm naturam suam & sic possit vno modo intelligi glo. in. d. de. sepe. in. v. exordio nihil eni tuc obstat quo minus fiat reconuentio sed tenendo alias opi. Jo. an. et Cal. que mihi pl. placet ut. s. dixi. q. bec privilegia no sunt sepabilia tuc pcludo q. ca reconuentiois trahit ad natura cause reconuentiois ut si prima erat plenaria. scda etiaz efficit plenaria. si prima sum maria. scda erit sum maria. & pro. hac opi. fac. de. sepe vbi tex. loquit de caus sumarij s. & simpliciter pmittit reconuentioem. & videt pmittit generaliter du dicit si qd petere voluerit re. non eni contingit de facti q. intentata sum maria accumulz etia plenaria & tamen tex. vbi indistincte pmittit reconuentioem quo ad p. privilegium etia simultanci. pcessus & sic cu indistincte loquat nec alibi canetur oppositu indistincte debet intelli gi. xij. di. si romanorum. r. l. de pretio. ff. de publi. et optime. p. hac eq. tione faciunt rationes tex. c. se. et qd vbi dicitur iura eni indistincte pmittendo reconuentio nem i disponendo q. simul debeat tractari & vna sen tentia terminari videt adquare & parificare istas cau sas respectu modi. pcedendi cum in hoc no irrogetur magnum p. iudicium & cum videant adquate iustitias est ut ca reconuentiois trahat ad naturam conuentiois q. econtra. tum q. illa fuit pmo in iudicio deducta et sic tanq. pncipalis dz ad se trahere naturam alterius ar. l. q. prior. ff. de iudi. et regula. q. prior tempore re. de re. iur. l. vi. tum quia pma tanq. dignior cuius oc casione. progatur iurisdic. dz ad se alias trahere ar. c. qd in dubijs. de. cose. ecclie. vel alta. c. l. c. ti. li. vi. r. l. generaliter. ff. de fidei. r. b. v. ut dicit p. dau. q. altera sum maria est respectu pcedendi tñ. scdis respe ctu decidendi tunc eni non dicitur suum privilegium alte ri cum tanto p. iudicio ptis. ar. l. i. q. si. q. s. p. n. p. n. c. i. p. ne qd in lo. publi. et in. c. super eo. de offi. de leg. tunc eni ex quo facillime potest costare de vna p. nunciabil sup illa p. s. & hoc casu pot. pcedere qd no. In. in. c. ij. de ordi. cogni. vt. s. dixi. bec. pcedit qn conuentio et reconuentio respiciunt diuersas causas si vero accumulatur respectu eiusdem cause quia pe titiones dantur directe contrarie super eodem iure q. tam sepate non ent equales in modo procedendi. puta petit debitor contractum pronuciari vsurarium. aduersarius vero directe petit contractum pronuciari vide licet contractum legitimum et executio mandari & actor dicit reconuentioem non debere admitti quasi sit plenaria. et tunc dicit Lapus all. ij. q. indistincte p. cedit reconuentio q. hoc non est sepata reconuentio sed illi annexa quasi defensio & ex quo pmittitur impugna tio ex pte vni? dz admitti defensio ex pte alteri? ar. i. c. cu inter de excep. facit qd no. In. in. c. ex coquestio ne. de resti. spo. & bec no. et intelligo predicta vera i re conuentione quando per eam progatur iurisdic. iudicis qui alias non habebat iurisdic. in reco-

uentiois causa. si enim fieret reconuentio coram com muni iudice non per viam reconuentionis sed conue rionis nec curat reus habere privilegium simultanci processus tunc poterit procedere vt sua causa tractet scdm naturam suam potest enim si vult no vti aliquo privilegio reconuentiois nec aliquid obstat quo min? hoc dicere possit. Secundo principaliter glo. no. ex tex. q. per reconuentiois actum efficitur iudex qui alias non erat iudex & hoc dicit procedere tam in de legato q. in ordinario vt si clericus conueniat laicum coram iudice laico no tenet ibi respondere in causa re conuentiois. Nota ex hac glo. duo pmo q. per re conuentioem nedum ampliatur iurisdic. delegati sed etiam ordinarij et idem Jo. Cal. quia. l. cum papinia nus. et aut. et c. sequenter. loquitur indistincte & opti me facit. c. ij. de ordi. cogni. r. c. si. c. ti. r. b. teneas licz quidam teneat contrarium seu disputat vt recitat Jo. cal. dicentes bec iura loqui in delegato ergo secus i ordinario. ar. c. none. de p. iudic. p. i. s. i. p. de legatum vti iure speciali merito debet eo vti in causa aduersarij. ar. j. c. proxi. v. adiens ordinarium vti iure com muni sed contrarium est vtz per iura predicta et tenet bar. in aut. & consequenter. Secundo no q. clericus potest reconueniri coram laico circa hoc multu instat hosti. b. sed dicit vt plene dixi in. c. at si clericus de iudi. Ultimo gl. q. rit an in ca criminali habeat lo cum reconuentio & dicit q. non remittit ad no. in. c. at si clericus de iudi. et idem ibi glo. r. in. c. cuius in agen do. ij. q. vij. Inno. b. & Jo. p. ai quasi nihil boni of cunt nec firmat pedes do. an. lat. p. secutus e sed dicit tu ad b. latius & dan? post bar. in. l. is qui reus. ff. de publi. iudi. & in aut. & c. sequenter. L. de sen. p. sequen do quatuor membra pncipaliter p. m. membrum qn criminaliter conuentus vult recusare etia criminaliter secundum quando conuenit criminaliter vult recusa re civiliter. tertius quando conuentus civiliter vult re conuenire criminaliter. quartum quando conuentus de crimine civiliter vult reconuenire civiliter & qd eco tra. Ad primum redeundo quando criminalis accu molatur ad criminalem aut coram iudice vtriusq. cau se & est materia. l. is qui reus. ff. de publi. iudi. r. l. ne ganda. L. q. accu. non possunt canonizata. ij. q. xi. ne ganda. et q. in iure canonico perfecte non habet iste articulo s. Ideo sic distingue post Barto. in. d. l. is qui reus q. aut accusatus vult reaccusare ante nomen receptum inter reos aut post. & si post aut ante senten tiam aut post. pmo casu potest vt dicta. l. is qui reus illa enim lex prohibet quando nomen accusati e inter reos receptum & h. sunt multe varietates qn nome rei dicit receptus inter reos t. tñ bar. q. dicit receptu qua do pronuciatum e procedendum esse in accusatone non obstantibus exceptioibus accusati vt in. l. quo adulterium. L. de adul. scdo casu qn nome e receptu

Similiter post

reconuentio actus efficitur iudex qui alio casu erat iudex

An in criminali habeat locum reconuentio

quibus

reconuentio in criminali

receptum inter reos

inter reos et vult reaccusare ante sententiam aut vult reaccusare in plorando iudicis officium. Et excipiendo aut principaliter reaccusando. primo casu potest ut. l. i. de calum. secundo casu aut est exceptio peremptoria et potest proponi autoilatoria et tunc secus. vt. l. si maritus. §. pscriptorem. ff. de adul. tercio casu quando principaliter reaccusando dicitur quodammodo indistincte non potest ita sentiri gl. i. d. l. is qui reus. et p. l. y. et gl. in d. l. neganda. l. qui accu. non potest. si tu distingue per bar. aut crimine quod secundo. refertur ad iudiciale ad primum et potest ut. l. i. de qui accu. non possunt. et est ratio quia ex hoc resultat quedam exceptio peremptoria. aut non est pre iudiciale et tunc aut crimine quod secundo proponitur est primo crimine conexum et potest ut. l. ij. §. si publice. de adul. et no. in. §. si extraneus eiusdem. l. aut non est conexum primo et tunc si vult reaccusare vt. procedat et indistincte non potest ut in. d. l. is qui reus. nisi suaz vel suoz iniuriam. psequatur vt in. d. l. neganda. aut vult solum se inscribere vt differat post sententiam et potest ut. d. l. neganda. et effectus huius accusatoris est vt possit hanc actionem. psequi etiam si damnetur de suo crimine vt statim dicam. Si vero accusatus vult accusare extraneum tunc statim distinctione. l. neganda. aut vult accusare de pari vel minori et non potest nisi suam vel suorum iniuriam. psequatur tamen potest accusatorum. pponere vt differatur post exitum sue accusatoris vt in. d. l. neganda. et statim dicam. Tercio membro principali quando vult accusare post sententiam in sua causa latam. distingue aut fuit ipse reus absolutus et sine dubio potest reaccusare nisi propter aliud impediatur vt dicta. l. is qui reus. in prin. et in. l. qui accusare. ff. de accu. aut fuit condemnatus et tunc aut illa condemnatio infamiam non irrogat et idem vt. l. qui accusare. Et ut irrogat infamiam et tunc aut vult accusare extraneum et non potest nisi suam vel suorum. psequatur iniuriam vt in. pal. l. qui accusare. si inchoatas potest psequi ut in. d. l. is qui reus. et l. neganda. aut vult reaccusare suum accusatorem et potest ut in. d. l. is qui reus. non obstante quod sit infamis. aut pena admittit ei vitam civitatem vel libertatem et tunc de nouo accusare non potest etiam in accusatoribus an inchoatorem et tunc distingue. aut accusatio ex qua fuit accusatus erat iudicialis ad aliam et non poterit illam. psequi vt. d. l. i. de qui accu. non possunt. Et ut non erat iudicialis et tunc si est pena per quam perdit civitatem vel libertatem et poterit. psequi per se et per paratores vt no. gl. in. d. l. is qui reus. Et ut imponit pena mortis et non poterit. psequi fm glo. in. d. l. is qui reus. p. l. cum reus. et l. si vindicari. de penis vbi patet non esse differendam executionem pene corporalis sed omnes doct. communiter tenent ibi contrarium sicut enim hoc casu differatur deportatio que est mors civilis eadem ratione debet differri mors naturalis non obstantibus legibus superius all. quod enim ibi dicitur quod mors non

debet differri fatendum est nisi ex causa vt probatur l. i. de bo. dam. et l. si. ff. de publi. in prin. et p. q. iij. cum apud iuncta glo. hec omnia. procedunt quod do reus vult reaccusare coram iudice vtriusque cause. si autem per modum reconventionis vellet accusator suum reaccusare coram iudice non suo est proprie materia nostra tenet bar. in. d. ant. et consequenter si fieri non posse ratio quia accusator illum iudicem non eligit nec sponte iuit ad eum. imo quadam necessitate scilicet et propter maleficium vel iniuriam sibi factam ar. in l. ij. §. sed si agant. ff. de indi. vnde non est conueniens vt malignitas aduersarij mei propter quam cogor cum accusare faciat vt ego possim reaccusari coram iudice non meo vt dicto. §. sed si agant. que ratio cessat in eo qui agit contra aliquem ex aliquo contractu vel ex qua si contractu celebrato ab ipso agente vel ipso facto et sic eo casu quo accusat cessat ratio. l. cum papinianus quia ipse actor iudicem non eligit sponte. et hoc dicitur procedere quando actor conueniret reum coram iudice ordinario si enim contra eum iudicem delegatum impetraret tunc creditur. Bar. quod posset fieri reconuentio per autem. et consequenter. et in corpore vnde sumitur. et quod subest ratio quia cum ipse eligit tunc cessat ratio impediendi de quo loquitur. §. sed si agant do. an. dicitur patet a dictis bar. in duobus. primo in quantum indistincte dicitur quod coram ordinario non potest accusator reaccusari non enim procedit ratio bar. in psequente publicum interesse quasi tunc non necessitatur ad accusandum. in hoc tamen distinguit quod vbi venit pro publico interesse procedit reconuentio et hoc vbi venit et vbi pro publico interesse. secus dicitur si vnus veniat ratione priuati alter ratione publica tunc non procedit reconuentio quia non eodem respectu conuenitur quo agit. agit enim ratione publica interesse et conuenitur ratione priuati ar. c. frequens de resti. spo. l. i. et quod no. de ordi. cogni. c. cum dilectus. Secundo discrepat a dictis bar. quia dicit se putare hoc procedere etiam si reconuentio fiat coram iudice delegato impetrato a reconuento quia stat ratio preall. si bar. sentit contrarium posset tamen dicit quod baro. non sentit contrarium sed potius limitatur per hoc dicitur do. anto. sed quicquid sit ego puto in hoc ultimo distinguendum sic quod aut accusator psequendo publicum interesse venit quasi necessitatus vt quia aliquis de collegio accusat prelatum de aliquo crimine et non poterit coram ordinario reconueniri iste enim venit quasi necessitatus licet psequatur interesse publicum. interest enim sua habere bonum prelati sub cuius iurisdictione habet vivere. et ne bona sue ecclesie dissipentur. argum. viij. q. i. auditur. et sic cessat ratio. l. cum papinianus cum non elegerit sed potius necessitatus venit et sic adhuc. procedat opt. bar. aut non venit sic necessitatus si venit mere pro interesse publico

Et non vult accusare post sententiam

Si vult accusare post sententiam

Insuper publico hoc est in statu sub eo

Tunc Insuper per admissam reconuentionem
de quibus alibi per iura de hoc
materia loquitur

.c. vt fame. et quod pretor pibet indistincte pibet
licet pars admitat vt in silii dicit tex. in. l. quos pro-
biba. ff. de postu. et hoc puto verum. licet aliud vi-
deatur innere Bar. et do. an. sentientes qd qn re no
vult vt privilegio suspensio admittit reconuentione. si
ergo vult eum accusare criminaliter vadat ad iudicem
suum qd suspensio huius cause vel salte pcedat in hoc
iudicio et criminaliter in alio qd fieri pot fm Bar. qd
est valde no. Ex quo collige regula no. qd qnqz
iudex puentiois non pot pgnosere ex nature cause de
ipa reconuentione admittitur reconuentione cora alio iu-
dice licet pendeat puentio in alio iudicio. et p hoc de-
ganter pot limitari. c. dispensia d. rescrip. li. vi. s. ptra-
rium videtur velle tex. ibi in. s. reus quoqz. scdm lec.
glo. in v. lras. que sentit qd si causa non pot agitari co-
ram illo delegato debet tunc impetrare lras ad eun-
dem delegatum alias debet suspedere durante pmo
iudicio et licet hoc videatur equius tm pima dictum
videtur verius. non eni debet iste distingi. ppter fau-
rem rei subire onus impetratois. satis eni est huc rei
granari ad agendu coram eode iudice qn pot ibi age-
re et pro hoc facit v. maluerit. ibi positum qd e ppa-
tium non necessitatum quasi dicat illa lra pot vt re-
conuentione bnficio sed si magis voluerit puenire pot
impetrare lras et sic loquitur qn poterat cam illa de-
ducere coram illo iudice p via reconuentione et hoc no.
quia illa glo. solet coiter recipi que tm non pcedit indi-
stincte vt patet ex predictis. et qd dixi cam criminali
facere silere civilis prius intentati. dicit Inno. hic no.
hoc procedere quando intentat criminalis an lit. p.
in civilis. nam lit. ptest. non videtur qd iudex impediri
debeat quo minus procedat et diffinat super re d q
pignovit. hoc michi placet quando fit super diverso fa-
cto quia cum tuc habeat vim dilatorie debuit pponi
ante li. cotest. sicut in simili sentit hic Inno. videlicet
qd si agens possessorio reconueniatur petitorio admit-
tatur reconuentione nisi excipiatur et sic intellige. c. si. de
ordi. pgni. si vero sit super eodem facto et sic est pindi-
ciale ad causam civilem puto qd pot admitti etia post
lit. ptest. sicut admitteretur exceptio pemptoria ad b
l. l. qui acci. no pnt. et qd ibi no. et quod no. in. l.
is qui reus. ff. de pub. iudi. Quartum mebru p-
cipale fuit quando puentio civiliter d crimine vult re-
conuenire mere civiliter et quod econtra. Conclud qd
si fuit puentio civiliter ex maleficio suo seu ex facto ip-
sius conuentione absqz scientia actoris et tuc non admit-
tatur reconuentione coram iudice no suo quia non eligit
illum iudicem sed necessitatis venit ad cu scdm Bar.
in. d. au. et psequer. ad hoc dictus. s. sed si agant.
sec si puenisset ex aliq ptractu vt ex quasi ptractu ce-
lebrato tam ab ipso agente vel ipius facto tunc eni mi-
litaro. l. cu papinianus. delegit eni tunc saltem tacite
illum iudicem. secus in piori casu Si vero mere civilis

Quidam quoniam huiusmodi
morte de re iura de hoc
materia loquitur
alio iudice licet pendeat
coram alio iudice

An iudex puenit pmo pmo
iudice reconuentione pmo
et qd

procedit tunc admittitur reconuentione civiliter de cri-
mine quia nihil impedit cum ille delegat iudicem p-
se. et per hoc huc arti. difficilimu expeditum lati-
us et clarus qz alibi. Ultimo glo. colligit ar. ex.
tex. iudicem debere primo ptes ad pcor dia reducere
si potest an hoc sit verum indistincte. et an possit ad b
compellere ptes materia non. est nostra hic sed est in
.c. si. de transac. vbi est tex. opti. et ibi dicam et aliqd.
no. in. c. cum inter. R. de decr. et in. l. ff. de no. op.
nu. et in spe. de ptepa. iudi. s. i. v. ceter. et v. s. qd.
Tunc glo. expeditis et suppletis venio ad aliquas
qones vt plene heat materia puentiois et reconu-
entionis et primo tanqz pro fundamento quero quo iu-
re fuerit adiuuenta reconuentione et qualiter habeat se-
iura in hac materia loquentia. Conclunde post Bar.
in. d. au. et consequenter. qd qnqz reconuentione et
uentio fiunt super eadem re vel sup eodem negocio et
tunc omni iure ide est na et iure civili et etiam naturali
hoc poterit fieri cum sit quedā dferensio et debet b fieri
coram eodem iudice etiam de iure antiquo ne cause
continentia diuidatur ut. l. l. ff. ex qui. cau. ma. et. l.
de iudi. l. nulli. et de causa pos. r. pprie. c. l. Quidoz
conuentione et reconuentione fiunt sup diuersis rebz
caulis et tunc aut actor conuenit reum coram iudice ip-
sius actoris in certa quantitate et tunc idem omni iu-
re quia reus poterit reconuenire actorem de illa quan-
titate vel maiori non aut poterit cora alio. vt. l. l. de
cum eodem. s. sed et si mutue. ff. de. iur. di. om. iudi.
Quandoqz actor conuenit reum cora iudice ipius ac-
toris quem tm reus pot aliquo privilegio deducere
tunc idem omni iure. quia apud eundem iudicem pot
et debet fieri reconuentione vt. l. ij. s. sed et si agit. ff. de
iudi. Quidoz actor conuenit reu coram iudice pmo
non suo qui tamē est iudex ipius rei tunc de iure anti-
quo non permittebatur reconuentione p. l. l. et p illam
l. cum papinianus. l. de sen. et interlo. om. iudi. per-
mittebatur reo conuenire volenti no aut imponebat
ei necessitas. hodie aut de iure antenticor. imponit
ipi reo necessitas ut cora eode iudice reconueniat si ve-
lit agere lite pendete ut i dicta au. et psequer. et b in
civilis fuit postea approbatu p ins canonicoi ut b et bo-
die clarus i. d. c. dispedia. s. reus qz. d. rescrip. li.
vi. vbi aditur vt etia aliu delegatu durate iudicio impe-
trare no possit vt ibi et de. sepe. d. v. sig. Quorsico
an iudex puentiois possit pgnosere vtute reconuentione
d ca d qua alias cognoscere non poterat. Inno. holi.
et Jo. an. et piter doct. tenet hic qd no et ideo dicit hic
Inno. qd cora laico no pot fieri reconuentione d spualitatis
nec sub inferiori iudice d libertate. s. d. in di. quito. s. d.
ordi. pgni. ma. r. l. de ordine. iudi. l. l. et cur. in. au.
et psequer. tenet oppositu. ibi ei tex qd reconuentione pcedit
eci ca d qua iudex reconuentione indicare non possit
per. l. quotiens. l. de iudi. et optime facit. l. si iudex

An iudex puenit pmo pmo
iudice reconuentione pmo
et qd

In re liberali pro p[ro]prietate iudicis p[ro]prietate p[ro]prietate

eodem post. prin. ff. de iudi. o. iudi. ubi patet q[ui] si tu puenis me cora defensore civitatis reconuenire te pos sum de maiori summa quam ad eius iurisdictione pti neat spec. in. si. de reconuen. s. i. et. h. tenet p[ri]m[us] et ad l. quotiens qua alle. et inducit. Accur. r[ati]o d[icit] q[ui] p[ro]cedit quando incident cognoscit. l. z. eni alias iudex non posset de certa causa tanq[ua]m grauiori p[ro]gnosce incidere t[ame]n p[ro]t q[ui] non p[ro]n[un]ciat sup illa sed t[ame]n p[ro]gnosce ad effectum p[ro]n[un]ciandi sup p[ri]ncipali ut in. c. i. et quod ibi no. de ordi. p[ro]gn[os]c. sed i reconuentiois causa oportet p[ro]n[un]ciari ideo non p[ro]gnosce ad. l. si id[em] cu eod[em] m[od]o tur q[ui] diuersa est littera ut ibi no. fm l[ite]ram que obstat procedit ut possit p[ro]gnosce de maiori quantitate s[ed] hic tractatur de qualitate no de quantitate pot videre summe. vel dicit clarius fm Bar. in au[th]e. et p[ro]sequen[te] qui sequitur opi. Inno. r[ati]o alioru q[ui] q[ui]q[ue] reus reconuenit actorem super eod[em] quo iudex no poterat alias p[ro]gnosce nisi p[ri]us volentibus alias. progare iurisdictionem et tunc reconuentio pot fieri ut i d. l. si idem cum eodem. s. q[ui] si mutuo. et. l. h. s. sed si agant. ff. d. iudi. ro qua p[ro] electione actor sibi p[ro]iudicat vno debet pati eum esse iudicem contra se ut dicit tex. in d. l. cu papinianus. et. l. q. vij. cuius in agendo. sed b[ea]t[us] casu pati pot ergo. r[ati]o. Si vero reconuenitur actor sup re vel causa d[icit] qua iudex no possit p[ro]gnosce etia vtraq[ue] p[ar]te volente tunc non est locus reconuentioni et p[ro]cedit bec opi. canonistarum tunc eni cessat ratio p[ro]uentionis et reconuentionis vult eni lex q[ui] actor patitur ipm esse iudicem contra se sed hoc in casu questionis nostre licet actor patiat non t[ame]n patitur natura cause et sic cessat ratio. l. cu papinianus pro hoc adduco. l. no disti guemus. s. si liberali. ff. d. arbi. ubi patet in causa libe rali q[ui] inferior iudex non valet de ea p[ro]gnosce p[ri]uile gio cause no persone nam et partes volentes no p[ro]t p[ro]mittere de ea in iudicem inferiorem et idem tenz ibi glo. de p[ro]hibus causis. Non ob. tex. in au[th]e. de ex equa. vnde sumit au[th]e. et p[ro]sequen[te]. ubi facit cum iudicem vtriusque cause quia facit cu iudicem remouendo exceptione q[ui] non sit iudex actoris facta si natura cae non patiat[ur] quasi tollat p[ro]uilegium p[ro]p[ri]e no cause r[ati]o hoc videt velle. l. cu papinianus. non eni est verisimile q[ui] ex illo verbo princeps voluisset q[ui] p[ro]pter natura reconuentionis minimi iudices p[ro]gnosceat d[icit] causis maxi mis. hoc eni esset res magni p[ro]iudicij possent eni par tes inuicem p[ro]ponere et habere super causa status vel m[od]o chatus vel matrimonij vnu iudicem minimu qui sententia[re]t scdm eaz voluntatem q[ui] est absurdu vt d. s. si de liberali. p[ro]terea natura p[ro]uentionis et reco nuentionis est ut simul tractentur et eod[em] t[em]p[or]e termi nentur v[er]o si intelligerentur de causa p[ro]iudiciali ut iudex inferior posset p[ro]gnosce virtute reconuentionis b[ea]t[us] non posset procedere quia no possent simul tractari q[ui] p[ro] actionem p[ro]iudiciali impeditur interim exercitium

aliam actionu ut in. c. tu. de ordi. p[ro]gn[os]c. et quod ibi no. iij. q. ix. aliquando. cu se. c. et bec sunt valde nota da per que aperitur materia reconuentionis r[ati]o omniu iurium d[icit] hac materia loq[ui]ntiu. bec dicta habuit Bar. a Barri. qui idem tenuit potissime motus quia reco uentio prorogat et extedit n[on] aut[em] transmittit ad spem diu[er]se cause non eni esset hoc progare sed trassere. ar. l. sed si manente. ff. de p[ro]ca. et. ff. de arbi. l. labeo. s. i. Ex p[re]dictis concludit q[ui] reconuentio tollit p[ri] uilegium p[ro]p[ri]e et aufert sibi facultatem p[ro]iudicandi quantum in persona est quia debet velle p[ro] se q[ui] de git pro se sed non tollit p[ri]uilegium cause de qua iudex etia p[ro]iudicat p[ro]gnosce non potuisset progare ergo iurisdictione sed no transmutat ad aliam spem. Tertio quero an in causa appellatois sit lo cus reconuentioni Bar. in. d. au[th]e. et p[ro]sequen[te]. breuiter dicit q[ui] quando ille qui appellauit d[icit] necessitate p[ro]pter iniuriam qua arbitratur sibi facta a iudice et sic ipse sua sponte iudicem non degit no pot coram iudice appel lationis reconueniri sed debet se defendere in p[ro]uinc ia sua apud suum iudicem. ut. ff. cu qui ap. in p[ro]u. de se. l. i. et. l. h. ff. d. iudi. et. l. iij. s. h[ic] qui. ex quo dicit patere q[ui] reus tunc impedit[ur] agere cora alio iudice q[ui] sibi d[icit] iudicem in causa reconuentionis alias cessat ex ceptio quod etia. s. dixi. et hoc voluit Inno. hic qui simpliciter dicit reconuentionem no h[ab]ere locu cora iudice appellatois p[ro] iura pall. idem spe. in. si. de reco uen. s. h. v. s. nunquid. Jo. an. hic subtilius attingit hanc materiam dicit eni q[ui] fm opi. que habet ea fieri non posse post lit. p[ro]test. planu est q[ui] si e appellatum a diffinitiu vel interlocutoria post lit. p[ro]test. no p[ro]cedit reconuentio. ubi vero appellatu est post lit. col. q[ui] d[icit] pendet articulus appellatois. i. p[ro]gn[os]c[io] an fuerit b[ea]t[us] vel male appellatum non pot fieri reconuentio q[ui] nec tunc super p[ri]ncipali procedatur. Si aut[em] p[ro]n[un]ciat iudex illius appellatois bene appellatum et cepit de p[ri]ncipali cognoscere tunc cu successerit iudici cause p[ri]ncipalis bene procedit cora illo reconuentio Si vo pronu[n]ciat male appellatum causa remittitur ad iudice a quo. de appel. vt debitus et sic cum ibi non fiat con uentio nec reconuentio si t[ame]n de iuribus delatois cog noscat iudex appellatois de p[ri]ncipali ut in. c. cum appellatoibus. de appel. li. vi. cognosce etia de reco uentione. et idem videtur voluisse Ly. in. l. p. h[ic]. L. de t[em]p. appel. Do. anto. dicit q[ui] si originarius reus ap pellauit non pot fieri reconuentio quia remanet reus vt in p[ri]ncipali de excep. significauerunt. et. no. d. re nun. in p[ro]uincia. sed hoc non puto bene dictum q[ui] licet ipse appellauerit et remaneat reus t[ame]n sicut ipse id[em] potuisset reconuenire actore coram iudice a quo ita d[icit] bet posse coram iudice ad quem qui succedit loco iudicis a quo. fateor eni q[ui] ipse no posset reconueniri q[ui] ipse est reus sed reconuenire sic et hoc in casu quo fieri pot

reconuenit velle p[ro]prietate p[ro]prietate p[ro]prietate

An in re appellatois sit locus reconuentioni

reconuenit in h[ic] casu cora iudice appellatois p[ro] p[ri]ncipali p[ro]cedit

reconuenit in h[ic] casu cora iudice appellatois p[ro] p[ri]ncipali p[ro]cedit

reconuenit in h[ic] casu cora iudice appellatois p[ro] p[ri]ncipali p[ro]cedit

An qui in causa admittit reconuentionem
An qui in causa admittit reconuentionem
Sicuti p[ro]p[ri]e ubi p[ro]p[ri]e reconuentionem

vt. d. dictum est. Redeo ad dicta sua si appellat actor
vbi dicit Jo. an. et Ly. reconuentione locum no h[ab]e
stat cum eis sed vbi dixit locum habere dicit q[ui] si su
mus in tali casu p[ro]p[ri]e quod habeat appellans ius re
uocandi domū q[ui] q[ui] sit p[ro]p[ri]e appellacionis nō. i. c.
si. de fo. p[ro]p[ri]e. non p[ro]cedit reconuentione si non habet ius
reuocandi domum tunc habet locū reconuentione in casu
in quo dixit Jo. an. q[ui] cū p[ro]mittit reconuentione q[ui] ē
delata vel iustificata appellatio iam est reuocata iniu
ria et necessitas et stimulus p[ro]p[ri]e que necessitabitur
agere. Item quia iurisdicatio talis iudicis est p[ro]p[ri]e
rogabilis ergo rē. et hec opi. Jo. an. et Ly. michi pla
cet quia ex quo succedit loco iudicis a quo debet suc
cedere cum omnibus appendentijs et qualitatibus su
is ut sic subrogatū sapiat naturā subrogati ut l. pen.
c. ecclesia et debuit actor cogitare hoc emere posse
ar. ff. loca. l. si quis domū. et sic satis videtur elegisse.
nō ob. iura al. p. Bar. et Inn. q[ui] debet intelligi q[ui] d[omi]n[us]
appellantes se defendere i. p[ro]p[ri]e. s. ab alijs quā ab
appellato et licet p[ro]cedat hec difficultas in appellatōe
iudiciali t[ame]n in exiudiciali certum est reconuentione fieri
posse illa eni est p[ro]uocatio ad cām ut nō. spe. in. d. s.
ij. in v. sed nūquid. Quarto quero an vbi intentat
officiū iudicis habeat locū reconuentione Jo. an. dicit
h[oc] q[ui] sic si intentatur p[ro]p[ri]e nā si in cident tūc non
habet locum reconuentione. ar. c. ij. d. e. offi. iudic. et bñ. d[omi]n[us]
cit. nā q[ui] intentatur p[ro]p[ri]e succedit loco actio
nis vt d. c. ij. et intellige scōm casum illius. c. ij. q[ui] ali
quid indirecte petitur apte. scōm si simpliciter petitio
conducat iudici et idem q[ui] Jo. an. tenuit Bar. in
aut. et p[ro]p[ri]e. et dicit fore casum in. l. i. si. d. va.
et extra p[ro]p[ri]e. et bene et vide p[ro]p[ri]e. in. ff. de reconuen.
vbi inuenies plures q[ui]ones in hac materia. Ulti
mo hic quero corā quibus iudicibus habeat locū re
conuentione so. ut p[ro]p[ri]e dicitur h[ab]e[re] locū coram ordina
rio. Item corā delegato ut hic q[ui] intelligit Bar. vt
d. dicit in nō. nisi sit elect[us] ex p[ro]p[ri]e partiū. do. anto.
putat h[oc] simpliciter reconuentione h[ab]e[re] locū p[ro]p[ri]e q[ui] sit im
peratus quia ex quo actor agit coram eo non debet
dedignari coram eodem se defendere michi placet p[ro]p[ri]e
ar. in. l. si. l. de pac. p[ro]u. super do. hinc est q[ui] coram
arbitris non habet locū reconuentione ut. s. dicit in nō.
et intellige de arbitris cōpromissarijs de arbitris iu
dicionem a lege hinc ē q[ui] ab eis appellatur vbi alias
ab arbitris p[ro]promissarijs nō appellatur ut probatur
in. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi. spec. t[ame]n determinat
contrarium in ti. de recusa. s. effectus. v. sed nunquid
vbi tenet reconuentione etiā coram arbitris iure nō p[ro]p[ri]e
cedere et mouetur per duas rationes. p[ro]p[ri]e nē ne
gociū recusacionis plus debito prozogetur. Scōda
quia arbit[er] est iudex certi et determinati articuli. s. re

cusacionis. vnde non debet se impedire de alijs que
stionibus ex p[ro]p[ri]e rōne nota q[ui] in causa exp[ro]p[ri]e
cederitatem non admittit reconuentione. sed p[ro]p[ri]e hoc fa
cit. l. sed et hec. s. nō solū. ff. de p[ro]u. vbi in cā dāni
infecti admittitur reconuentione et t[ame]n exigit celeritatē. l.
i. et q[ui] ibi nō. ff. de dā. infec. satis credo posse d[omi]n[us] q[ui]
illa lex procedit non in vera reconuentione sed potius
in p[ro]uocatioe que fit corā iudice alias ip[s]ius actoris ita
q[ui] terminata p[ro]p[ri]e questione p[ro]t ad huc p[ro]p[ri]e
de causa rē t[ame]n tunc non sit necesse q[ui] simul tractetur
et vide q[ui] nō. in. c. ij. de ordi. p[ro]p[ri]e. Et an et quando
in cā sumaria admittit reconuentione dixi s. Ex locū
ratione nō. q[ui] corā iudice certi et determinati articuli
non admittitur reconuentione et facit hoc ad questione
an p[ro]ueniens scholarē coram suo rectore seu doctore
possit ibi p[ro]p[ri]e scholarē reconuentione. Ly. et Ja. de arc.
aut. hita. l. ne si. p[ro]p[ri]e. dicunt q[ui] nō. tū q[ui] actor ad
iuit illum in dicem inuitū cū seligere in dicē spectat ad
reum. tū q[ui] ille est iudex certar[um] causar[um] ut in casu q[ui]
mouentur p[ro]p[ri]e scholarē non in his que mouent ab
eis contra alios. Et ex his inferitur q[ui] corā iudice
mercatorum se coram alijs artificibus qui h[ab]e[re] iu
dicionē ex statutis in certis causis non habet locū re
conuentione q[ui] etiā videtur hic sequi do. anto. hoc mi
chi non placet indistincte. p[ro]p[ri]e nā ratio nō ē vna
saliter vera. quid eni si sponte degit vnum ex iudicib[us]
scholarium et scholaris fuit cōtentus corā illo iudice
Item quid si vigore statuti non p[ro]t redinare iudici
onem rectoris. Item ut dicit Bar. in aut. et p[ro]p[ri]e
ter. ex quo habet a iure optionē eligendi iudicē in p[ro]p[ri]e
nilegium non debet hoc p[ro]p[ri]e iudicium sibi esse dāna
et tollere sibi dispositōem iuris p[ro]p[ri]e ar. regule q[ui]
ob gram. de reg. in. li. vi. et. l. q[ui]d. fauore. l. de le. p[ro]p[ri]e
scōda rō nō videtur bona q[ui] iudex scholarium etiam in
omnibus causis eor[um] sicut quilibet superior est iudex in
causis subditoy[um] q[ui] cause vertunt iter se vel q[ui] aliq[ui] mo
uent p[ro]p[ri]e eos p[ro]p[ri]e sicut istoy[um] doctoy[um] rector[um] et alio
p[ro]p[ri]e alium collegio iudicatio p[ro]p[ri]e est
vt nō. Bar. in. l. i. ff. de iudic. ita et fortius p[ro]p[ri]e
via reconuentionis que ē magis fauorabilis ar. c. lig
nificasti. et. c. dilecti. de fo. p[ro]p[ri]e. q[ui]d euidenter colligit
ex eo quia clerici nō p[ro]t directe p[ro]p[ri]e iudicacione
non sui iudicis sine licentia superioris ut in. d. c. lig
casti. et via reconuentionis p[ro]p[ri]e ut hic. Et ideo
conclude sic q[ui] aut electo vno ex iudicibus scholaris
per actorem ipse elegit conuenire corā alio et tunc nō
habet locum reconuentione equitate summa quia ip[s]e nō
elegit illum iudicem et sic cessat ratio. l. cū papianus
de rigore tamē p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] oppositi ut tenet Bar.
in aut. et p[ro]p[ri]e. quia hoc habet scholaris ex p[ro]p[ri]e
uilegio q[ui] non debet sibi auferre facultatem iuris cō
munis et ex quo cum eo contraxit vel quasi debuit co
gitare hoc emere posse. ar. l. si quis domum. ff. loca.

An qui in causa admittit reconuentionem
habeat locū reconuentionem

Quo iudicibus habeat locū reconuentionem

Quo iudicibus habeat locū reconuentionem

Quo iudicibus habeat locū reconuentionem

quem impetrasti contra me et vigore noui rescripti qd
impetravi pra te et vbi te puenio poteris me ibi reco
nere et licet do. anto. videat de hoc dubitare tñ ego
non video dubitationis cam cū sit nuda puenio r nō
recoventio et hoc voluit in ppriis tamis spe. in loco
pall. hodie tñ non licet impetrare ad aliū iudicē durā
te primo iudicio ut in. c. dispendia. §. reus quoq. d. re
scrip. li. vi. ad eundū tñ licet et adhuc credo q coram
eo procedet recoventio ratione p̄dicta r qd. s. dicit qñ
non excipitur scias q reus puenit actorem corā alio
iudicē et non excipitur tamē processus valet si est or
dinarius. secus si est delegatus ut nō. Bar. in. d. an.
et psequenter. et d. delegato pbatu. in. d. §. reus quo
q. et idē sentit ibi doct. Ultimo glo. oppo. r vi
detur q in causa reconuentōis nō sit pcedendū appel
latōe remota quia qd favore iudicis introductū est
non debet retorqueri in lesionē ipsius. l. qd favore. l.
de legi. §. glo. nō. dicit p̄trariam procedere in pri
uilegio p̄cesso motu pprio. secus si ad instātia. nō. gl.
singulariter et facit qd in fili nō. glo. in an. quas ac
tiones. l. de sa. san. ecc. et per Jo. an. in regula qui
ad agendum. de reg. in. li. vi. in. mercu. ut secedia nō
teneatur p̄tra se admittere p̄scriptōe. x. vi. anno.
licet contra alium vraf hac p̄scriptōe qz ecclesia nō ipe
trauit hoc p̄uilegium sed fuit sibi p̄cessum a p̄uile
gibus motu pprio. et vide aliam bo. glo. in. de sepe.
de v. si. gni. in. v. voluerit. que extēdit tex. istū p rāo
onem p̄similem huius glo. ut si motu pprio detur aliud
modus p̄cedēdi puta tollendo substantialia iudicij
non debet idē modus seruari in cā recoventōis secus
si ad instātia p̄tis hoc fuit p̄cessum ar. huius. c. lū
cta hac gl. r nō. illam glo. sing. et p̄petuo extēdit enī
dispositōez huius. c. ut procedat nedū respectu dan
sule appellacione remota sed etiā respectu alterius for
me vt seruetur etiam in cā reconuentōis si ad instan
tia p̄cessio emanauit r sic ego i scdo summano sum
mani. Joen etiam sentit hic abb. dicens q p hoc. c.
soluitur questio de p̄uilegiato ne trahatur extra dio
cesim ut si p̄uilegiatus ipe aliū trahit extra diocesim
possit ibi reconueniri si illud p̄uilegiū ad sui instan
tia fuit sibi p̄cessum. et idem scdm Jo. an. in p̄uile
gio iuris d quo in. c. non nulli. de rescrip. in prin. vult
dicere q si quis impetrat vltra duas dietas. hodie
vltra vnam potest ibi reconueniri ut etiā nō. in. d. c. n̄
nulli. dicit etiam q si quis impetrat vltra vna dietā
p̄putandam a diocesi ipsius rā ut fieri debet p̄t ipse
actor ibi reconueniri licet ille locus distet vltra vnam
dietam a diocesi ipsius reconuenti quia dicitē d̄bet p̄pu
tari a loco rei originalis etiam respectu reconuentōis
quia propter reconuentōem ampliatur etiam i hoc
iurisdicōe et accessorium sequitur p̄uilegiū ad h qd
nō. in. d. c. non nulli. et ponit spe. in ti. de reconuen. §.
i. v. quid si aliquis. Sed circa p̄uilegiū dicitur

A
sed fuit alius p̄uilegiatus ap
motu pprio r dicitur quod ad alium
p̄uilegiatum

foris r rescrip. qd motu
pprio r dicitur quod ad alium
p̄uilegiatum

Dicitur dicitur quod motu
pprio r dicitur quod ad alium
p̄uilegiatum

glo. quero nunquid sit verum simpliciter vt si motu p
prio p̄cessio sit facta n̄ extēdat dispositō ad reconuentōis
cam. doc. simpliciter videtur velle q sic vnde sequit sim
pliciter glo. sed ego puto posse sustentari oppositum
qm̄ dispositio huius. c. non fundatur sup impetratōe
tñ s; etiam super alijs causis superius assignatis re
actoris et rei eadem sit p̄ditio et ex quo vult pro se de
bet velle etiam p̄tra se. et pro hoc qz ex quo a iure illa
duo repetuntur parificata ut hic r. d. c. prop. r in. d.
de. sepe. et in an. et p̄sequenter p̄uilegium iudicij
cause reconuentōis etiā motu pprio videtur iudicij
cause reconuentōis ar. hic et in p̄cordantijs alle. in.
glo. i. et. h. et nimirum nā video q qñ duo parificat
dispositio etiam p̄cepta super reliquis. ut nō. in. c. si
postq̄ de elec. li. vi. in. glo. penul. que est singularis r
quod nō. in. c. i. de postu. p̄da. in. glo. si. que sing. d̄
q dispositio penalis p̄cepta super electione cōt̄ etiam
procedit in postulatione qz p postulationē p̄uenit
ad electionē ar. ff. de spon. l. oro. sic in. p̄posito p̄ p̄o
tionem p̄uenit ad reconuentōem et a iure hoc duo
equipantur dispositio ergo in vno modo procedendū
debet extēdi ad alterū r fact. ad idē qd nō. s. i. c. p̄
cedenti. dicit post pau. q si cā conuentōis sua natura
sit summaria. causa vero reconuentōis sit plenaria
ista plenaria tractabitur summarie p̄pter p̄uilegiū re
conuentōis causaz adequatiuū. ad idem facit an.
item si quis liberos. l. de natura. li. vbi habetur q si
pater habet ex eadē muliere cū qua p̄t cōsistere m̄
monium plures filios naturales et vnu tantū ex dō i
aliquo documento appellauit filium simpliciter videt
omnes legitimasse ex quo omnes eandē conditionē
habent Et ex p̄dictis p̄t responderi ad. l. qd favore.
all. in glo. procedit enī nisi in duobus seu plurib; om
nino filibus. seu correlatiuis tunc enī dispositū in mo
videtur dispositū in alio ar. opti. xxxij. q. i. si quis vt
orem. in. si. et ea. cā. q. vij. ap̄lus. et qd nō. glo. l. c. et
fideiuss. do. de. super p̄ca. seu in. l. i. vel procedit illa
l. nisi odium veniat in necessarium consequentiā fauo
ris ex vi alioz iurium ut nō. i. d. l. nam ut dicit iura vo
lunt q vniuersimter procedatur in causa reconuentōis
r conuentōis licet ergo in fauorem actoris ponatur
aliqua clausula in cā conuentōis debet tñ extēdi ad
cām reconuentōis p̄pter alia iura et tunc fauor reco
quertur in odium nō simpliciter s; i cōsequentiā fauoris
quia ex quo vult pro se oportet q recipiat contra se in
actu necessario cōsequenti ar. eo. qz que nō. p̄. Anno. i. c.
cū olim. d. cens. Sed quero quidam impetrant can
sam p̄mitti cū clausula appellatōe remota r certū ē q
etiam in causa reconuentōis debet p̄cedi appellatōe
remota ut hic nunquid iste sic impetrans possit i alia
causa quam habet cū tertio appellare et videtur quot
nunquā possit appellare ar. ff. q quisq; iuris. l. iij. §.

Quidam impetrant cū quibus in clausula
appellatōis remota tunc p̄p̄o C

*Inter apponitur hanc clausula apud. rano.
Et de prima p[ar]te q[ui]s q[ui]s p[ro] app[er]at
hanc q[ui]s q[ui]s hanc p[ar]te q[ui]s q[ui]s*

De lit. contes.

pe. ubi dicitur pena ipe[n]trantis ius iniquu[m] habere lo-
cum etiam in actionibus quesitis postq[ue] incidit i edic-
tum unde tenetur servare illud ius iniquu[m] etia[m] respe-
ctu alio[rum] ut. §. pena. ea. l. So. dicunt docto. q[ui] remo-
tio appellacionis non extenditur ad alias p[er]sonas ni-
si in casu huius .c. nam remotio appellacionis non est
ius iniquu[m] imo vitur equitate ut lites citius dirimant
et sic respicit actorum et reum. cessat ergo pena illius
delicti preterea ut certis causis de silo curie etia[m] pre-
non petente apponitur hec clausula et hoc teneas. na[m]
intentus apponenti hanc clausula[m] est ut iustitia suum
effectum p[er]sequatur. ut dicit rex. in. c. scdo requiris .j.
de appd. ergo non est ius iniquu[m]. preterea videmus q[ui]
quantiu[m]q[ue] remoueat appellatio. pot[est] t[ame]n appellari
ex ca[usa] legitima et ut iudex saltem ex officio suo appel-
lacionem recipiat ut no[n]. in. c. pastoralis .j. de appd. et
licet glo. ista in fi. et glo. i. dicit q[ui] hodie nihil opatur
clausula appellacione remota. Tu dic melius ut no[n].
in. d. de re. pastoralis et. c. ut debitus. co. ti. na[m] si sup-
stueret ad quid poneretur hic ut quid eni[m] membranas
occuparet. p[er] di. si romanorum. Ultimo q[ui]ro nu[m]
quid coram delegato possit fieri reconuentio de actio-
ne orta post imperationem rescripti. Damasus i que-
stionibus suis ut refert Jo. an. in. c. dispensa. de re-
scrip li. vi. tandem tenuit q[ui] non ar. in. l. nam et seru. §.
si viuo. ff. de nego. ges. ubi dicitur q[ui] si quis gessit ne-
gotia alicuius eo mortuo non tenetur noua inchoare
sed antiqua p[er]ficere ad id. c. si. de rescrip. ubi patet q[ui]
rescriptum non extenditur ad futuras lites in ca[usa] p[ro]uen-
tionis. Idem ergo in ca[usa] reconuentionis. fatetur t[ame]n q[ui]
si nulla p[ro]petebat actio ex quo non fuit repulsus sed po-
stea incipiat co[m]petere fertur p[ro] reo sententia. p. l. si rem
alienam. ff. de pig. acti. facit. c. abbatefane. d. re iudi-
li. vi. et quod no[n]. Jo. an. i. d. c. si. Jo. an. in. d. c. disp[en]-
dia. dicit hoc dicitu[m] dama. h[ab]ere equitate[m] ut uniformis
sit virtus rescripti in actore et reo et ut tanto minus p[ro]
rescriptum p[ro]iudicatur ordinarie p[ro]tati fatetur t[ame]n q[ui] de
cre. vltima de rescrip. solu[m] loquitur in impetrante et d[icit]
hoc per eum in addi. spe. in. ti. de rescrip. p[ro]tata. ad fi.
ubi idem dicit et idem videtur voluisse ibi spe. fm. cu[m]
ubi dicit reconuentione. hanc eandem sententia[m] sequit[ur]
Jo. de lig. d. c. p[ro]xi. quia reconuentionio fit au[te]m rescrip-
ti quod non extendit ad futuras lites. l. hosti. s. c. p[ro]xi.
et latius in summa. co. ti. §. qualiter. v. quid si ius te-
net oppositum. mouetur quia reconuentioni locus e[st] q[ui]
cumq[ue] ante li. p[ro]f. ut dixi. s. c. p[ro]xi. nec in hoc iura di-
stinguunt an actio sit orta an vel postea nec vires rescri-
pti inspiciuntur quantu[m] ad reconuentione[m] sed t[ame]n equi-
tas ut .s. c. p[ro]xi. et in. d. l. cum papinianus. de. iij. q.
viij. cuius in agendo. Item i reconuentione delegatus
videtur ordinarius cum hoc beat a lege vt. ff. d. iurdi-
. o. iudi. et quia. unde rescriptu[m] hoc casu plus prodest
reo qua[m] si ipsemet impetrasset et cu[m] sequit[ur] do. ant. i. c.

precedat. quia iurisdictione[m] in hoc esset p[ro] boiem. proga-
bilis. ergo et per legem sicut sentit Bar. in lili in au[te]n.
et consequenter .§. p[ro]f[er]um. Item iurisdictione[m] in ca[usa] reco-
uentionis imp[er]atur ab actu reconuentionis no[n] a die re-
scripti impetrati. sufficit ergo q[ui] actio habuit ortu[m] fm
tempus reconuentionis licet non habuit fm t[em]p[us] dati
rescripti seu impetrati. quicquid senserit glo. in. l. oim
ff. de procu. hanc opi. sequitur etia[m] do. anto. s. c. p[ro]xi.
et cu[m] puto veriore[m]. In reo eni[m] no[n] pot[est] dubitari d[icit] frau-
de cu[m] ipe non impetraverit rescriptum et sic non fuit si-
bi imp[er]andum. Item ex quo. l. tollit facultatem reo
adeu[m]di alios iudices durante p[ri]mo iudicio videt[ur] in ei
stinate sibi dedisse iudice[m] apud que[m] p[ro]uenit. unde. c. di-
spendia. §. reus quoq[ue]. loquitur in dist[inct]e satis eni[m]
est q[ui] t[em]p[or]e quo vult cum reconuenire dicit cu[m] sibi ob-
noxium et si diceremus co[n]trarium oportet dicere q[ui]
posset reconueniri actor cora[m] alio iudice q[ui]. l. tunc au-
fert alios cum dat sibi iustu[m] apud quem co[n]uenit ut dixi
in. c. precedenti[er] sed melius est dicere q[ui] cora[m] eode[m] pos-
sit quam q[ui] apud alium trahat actorem.

De li. co[n]testatione

Quia post libelli oblatione[m] et mutua[m] petitionem
sequi debet litis contestatio. Ideo post rubricas p[re]-
cedentes subicit ista. De materia habetur. iij. q. iij. of-
feratur. et repetitur in vi. Et quid sit litis p[re]statio di-
cam. §. c. p[ro]xi. post glo. ij. ubi diffinitur. Abbas.

Lim inter Casus 120 per
positiones et re-
sponiones sed per petitione[m] iu-
re p[ro]positam et responione[m] secu-
tam fit litis p[re]statio q[ui] obmissa
nullus est processus. h. d. Et p[ri]-
mo ponit processum iudicia[m] et ipsorum relatione[m]. sec[un]-
do ip[s]um p[ro]cessum decernit iuratum et dicit quare. scda
ibi procuratoribus. Nota p[ri]mo q[ui] persona eccl[esi]-
astica potest agere pro iniuria sibi illata de quo dic-
it in. c. gratis. de rescrip. et melius in. c. olim. §. de
iniurijs. et q[ui] capitulum pot[est] exco[m]municari nam ut patet i
antiqua ut recitat hic Jo. an. capitulu[m] arrogauerat i-
urias ep[iscop]o et ep[iscop]o p[ro]pter has iniurias exco[m]municauit
capitulu[m] hodie vero exco[m]municantur singuli et non vniuer-
sitas. de quo dic ut legi. et no[n]. in. c. romana. §. in vni-
uersitatem. de sen. ex. li. vi. Nota scdo ex hoc et ex
rex. q[ui] cum agitur de iniuria illata vel de sententijs ce-
sure debet fieri litis contestatio alias nullus est p[ro]-
cessus. Nota tertio et tene menti q[ui] p[er] inspectione[m]
actorum probatur solenitate[m] iudicialem no[n] interue-
nisse ex quo ergo debet inde confici scriptura et no[n] ap-
parent scripta p[re]sumitur non interuenisse non eni[m]
p[re]sumit p[ro] p[ro]cessu iudicia[m] nisi quatenus constat de le-
gitimis docum[en]tis ut i. c. quonia[m] p[ro]tra. §. d. p[ro]ba. et dic

*ma. antequam p[ro]cedat p[ro]p[ri]o
iuris p[ro]p[ri]o. ablatu*

De h. q[ui]s nullu[m] e[st] p[ro]f[er]u[m]

*An cura delegata possit p[ro]p[ri]o r[ati]o[n]e d[omi]ni
ostia q[ui] imp[er]atoris rescrip[er]it &
omnino d[omi]ni r[ati]o[n]e rescrip[er]it in actore
et reo*